

Het Kustersluik

Heemkundevereniging Sprang-Capelle

Jaargang 13
2019

Redactieadres: Schoolstraat 20, 5161 ZD Sprang-Capelle, tel. 0416-312210
Redactieleden: Koos Nieuwenhuizen, Piet Pruijssers, Dieter Verbeek, Rien Visser, Netty Waarts

no. 2

Van de redactie

Koos Nieuwenhuizen is afgetreden als bestuurslid. Hij vervulde lange tijd de verbinding tussen het bestuur van onze vereniging en de redactie. Een belangrijke functie was dat. Een goed contact tussen het bestuur en de redactie van het verenigingsblad zorgde voor de juiste informatie. Hij blijft nog wel lid van de redactie. We zijn daar blij mee, want Koos zit altijd vol met ideeën. Piet Pruijssers neemt zijn taak over. Een goed contact is nu weer verzekerd.

Als redactielid lees je alle kopij het eerst. Ik ben wel een beetje geschrokken van het bericht van de voorzitter dat het voortbestaan van Bruggeske aan een zijden draad hangt. Het kan eigenlijk niet bestaan dat zo'n belangrijke informatiebron voor onze leden ter ziele gaat. Het kan toch niet zo zijn dat er onder de meer dan 500 leden niemand is, die de rol van coördinator op zich wil nemen.

We wachten in spanning af wat de oproep voor resultaat heeft.

Naast een somber bericht is er ook een optimistisch bericht. Het nieuwe verenigingsgebouw nadert zijn voltooiing: 5 oktober is er feest.

Zomaar een aantal zaken die ik even aan stip uit dit Kustersluik. Voor u een aanmoediging om dit nummer met aandacht te lezen. Mis al die informatie niet!

Vergeet u zich ook niet aan te melden voor de kleine excursie! Zie verderop in dit blad voor meer informatie.

Rien Visser

Van de voorzitter

Dit stuk wordt geschreven de dag na onze jaarlijkse ledenvergadering. Met een tevreden gevoel kijken we als bestuur daarop terug. Een mooie opkomst van de leden, en dat geeft aan dat wij een vereniging zijn met leden die de heemkundevereniging een warm hart toedragen. Door het bestuur werd verantwoording afgelegd van de zaken die gepasseerd zijn, en ook werden de plannen voor de komende periode besproken. En niet minder belangrijk: er werd verantwoording afgelegd over het financiële beleid. De vergadering verleende decharge voor dit beleid, en daaruit blijkt dat, ook financieel, de vereniging er vertrouwen in heeft.

Wij namen afscheid van Koos Nieuwenhuizen als bestuurslid. Vanaf 2007 heeft Koos zich intensief beziggehouden met vele zaken. Hij was 2^e penningmeester, incasseerde de entreegelden, betaalde de sprekers, verkocht boeken, coördinator m.b.t. de distributie van

de uitnodigingen, Het Kosterluik, Bruggeskes, verantwoordelijk voor het beheer van objecten, boeken en dvd's, namens het bestuur vertegenwoordiger in de redactie van Het Kosterluik, informatie verzamelen voor externe vragenstellers, lid werkgroep Kapelsche veer, Open Monumentendag, archeologietentoonstelling. Kortom er was weinig waar Koos niet bij betrokken was. En dan heb je de leeftijd der zeer sterken bereikt, ben je aftredend en stopt het bestuurswerk. Maar gelukkig, een aantal taken blijft Koos, zolang de gezondheid het toelaat, nog doen. Koos, namens bestuur en leden hartelijk bedankt voor al je inspanningen. Je deed het met liefde en vol overgave.

I.v.m. de vacature in het bestuur is Ad Sterrenburg bereid gevonden om een tijdje mee te draaien in het bestuur, om te bezien of er taken zijn die hem passen. In elk geval hebben we dan weer de kennis van een geboren en getogen Capellenaar beschikbaar. Want telkens weer blijkt die specifieke lokale kennis van een dorpskern van onschatbare waarde te zijn. Ook volgend jaar komt er een vacature in het bestuur. Wil je een bestuurlijke bijdrage leveren aan deze mooie vereniging of ken je iemand die de capaciteiten hiervoor heeft? Neem vrijblijvend contact op met de voorzitter voor een oriënterend gesprek.

Piet Pruijssers

Kleine excursie op zaterdag 6 juli 2019 naar Fort Giessen en het educatiepark over WO I in Giessen

Na drie lezingen in Zidewinde is het tijd om eropuit te trekken. En dat doen we in de buurt. In het land van Heusden en Altena ligt een prachtig fort dat beheerd wordt door Het Brabants Landschap.

Verleden jaar is het fort weer in gebruik genomen na een grondige renovatie. Alle grond is van het stenen bouwwerk verwijderd geweest. De stenen onderlaag gerestaureerd en de grond weer terugggelegd. Een omvangrijke operatie. Maar het fort schittert weer in volle glorie. Dit fort uit 1880 is de moeite waard om te bekijken. Ooit gebouwd als onderdeel van de Zuidelijke Waterlinie, om Woudrichem te beschermen tegen de vijand. Maar dat is verleden tijd.

Aan Nederland is de Eerste Wereldoorlog met al zijn verschrikkingen voorbijgegaan. Maar er was wel een grote mobilisatie. Veel militairen waren in en om het fort gele-

gerd. Overblijfselen zijn daar nog van te zien. Enthousiaste en actieve mensen hebben zelfs een educatiepark aangelegd over die Grote Oorlog.

We worden om 14.00 uur op de parkeerplaats van het fort verwacht. De toegang tot de parkeerplaats ligt op de kruising van Burgstraat, Giessensesteeg en Heuvelkamp. Bordjes wijzen de weg naar het fort in Giessen.

We laten ons eerst de koffie met iets lekkers goed smaken.

Daarna bekijken we twee korte films over het fort en de mobilisatie van 14-18.

Kees van Maastricht leidt ons dan rond door en over het fort.

Hij is heel trots op het unieke kanon, het enige nog bestaande uit die tijd in ons land.

Met een trekpontje gaan we over de fortgracht naar het educatieparkje over WO I. Het klinkt allemaal wel spannend maar is natuurlijk kleinschalig.

We reizen op eigen gelegenheid; carpoolen is gewenst.

Bij mooi weer is het een mooi tochtje voor de fietsers onder ons.

U kunt zich voor deze excursie aanmelden door € 7,50 over te maken naar de rekening van onze heemkundevereniging **NL21RABO 0334 2480 00** onder vermelding van 'Giessen'. Per lid kan er één introducee mee voor dezelfde prijs.

Graag overmaken vóór 30 juni 2019.

Pand Julianalaan 5

Er wordt nog steeds hard gewerkt in ons nieuwe gebouw. Alle objecten worden geregistreerd en in het depot opgeborgen. Anderen zijn documenten en boeken aan het inventariseren. Als dat klaar is, kunnen enkele leden beginnen met de inrichting van de expositieruimte. De schilders hebben hun buitenwerk gedaan. Het ziet er weer mooi uit.

Streefdatum is om **zaterdag 5 oktober het gebouw officieel te openen**. Ook hiervoor wordt een werkgroep gevormd om de ideeën verder uit te werken. Mocht u dit mee willen organiseren en uitvoeren, een mailtje of telefoontje naar de voorzitter@heemkundesprangcapelle.nl of tel. 06-51119776 is van harte welkom.

Piet Pruijssers

Verslag van de lezing op dinsdag 19 maart 2019 over 'De lagere school en de mulo' door Wim Daniëls

Wat een avond! Dat zullen de ca. 250 aanwezigen wel met me eens zijn. Er is veel gelachen, omdat het erg plezierig was wat Wim Daniëls allemaal ter berde bracht. Het begon al meteen na het welkomstwoord van de voorzitter, Piet Pruijssers. Er moest iemand nog naar het toilet. Hij hoefde zich niet te haasten, want Wim zou langzaam praten. Ondertussen vertelde hij ons waarom er op het biljart veel witte ballen zijn. Vanwege de schaarste aan olifanten met rode slagstanden.

Maar het moest natuurlijk ook over de lagere school gaan. We zijn ons dat niet bewust, maar de lagere school heeft een lang leven gehad van 1857 tot 1985. In diezelfde tijd ontstond ook de mulo; die is in 1968 met de Mammoetwet opgeheven. Wil je toch nog onderwijs volgen op de mulo, dan moet je afreizen naar Suriname, waar dit onderwijstype nog steeds bestaat. In 1920 zou het **Meer Uitgebreid Lager Onderwijs** moeten verdwijnen en **Uitgebreid Lager Onderwijs** gaan heten. Maar die eigenwijze Nederlanders bleven het altijd nog mulo noemen.

In 1901 werd de leerplicht ingesteld voor kinderen van 6 tot 16 jaar. Maar het was lange tijd een vrijblijvende plicht. In de oogsttijd kon iedereen thuisblijven en een handje helpen. In grote gezinnen waren meisjes thuis ook onmisbaar, dus maakten zij gebruik van de soepele leerplicht.

Een belangrijk jaar is 1920 toen de Lager Onderwijs wet werd ingevoerd. Het bijzonder onderwijs, dus de protestantse en katholieke scholen, werden gelijkgesteld aan het openbaar onderwijs en kregen dezelfde bekostiging.

Wim laat een rapport zien waarop gedrag, vlijt en netheid belangrijke 'vakken' zijn. 1963 was een belangrijk jaar voor de katholieken. Het cijfer voor de catechismus leren verdween van het rapport. Het Tweede Vaticaanse concilie besloot om de mis niet meer in het Latijn uit te voeren, maar gewoon in de volkstaal. En wat bleek .... de pastoor kon ook ineens Nederlands spreken. Het was de tijd van de rijtjes leren: Hoogezand en Sappemeer, en niet te vergeten de strokartonfabrieken.

Nu komt de schoolmelk aan de orde. In de zaal zitten mensen die liters melk gedronken hebben en daarom een T-shirt met de letter M kregen. Wim had ook zo'n shirt. En op dit moment heeft hij alleen nog maar een paar melkflessen onder zijn korte broek. We krijgen een hele verhandeling te horen over het sparen van zilverpapier. Maar waar ging dat zilverpapier naar toe? Niemand weet het, zelfs

Wim niet.

Ook de schoolarts komt voorbij met een plaatje met jongens in gebreide onderbroeken. De schoolarts zorgde er wel voor dat er meer brillen in de klas kwamen. En daardoor konden leerlingen de lessen beter volgen. Ze konden dan ook meteen die mooie schoolplaten van Isings goed bekijken. De mooiste was toch wel die over Nova Zembla.

Wat was Wim trots op het leesplankje. De eerste mens die daar op verscheen heette Wim.

En dan de kroontjespen, wat een ellende aan vlekken bracht die te weeg. Gelijk een goed moment om het over linkshandigen te hebben. Ik zag mensen in de zaal naar hun handen kijken. Aan hun gezichten zag ik dat ze het liniaaltje weer voelden. Anderen wisten dat hun linkerhand vastgebonden werd op hun rug. Heerlijk, die goeie ouwe tijd.

Schoolspelletjes, sparen en schoolzwemmen kwamen langs.

Maar de zaal explodeerde van het lachen toen Wim het over zijn voorhuid-

vernaauwing had. Ik zal daar niet verder over uitweiden. Dat blijft een geheim tussen Wim en de aanwezigen.

Wim is trots op zijn mulodiploma. Daar kon je het als arbeidersjongens ver mee schoppen. Kijk maar eens naar Jeltje van Nieuwenhoven; die bracht het tot eerste vrouwelijke voorzitter van onze Tweede Kamer.

Het was een kostelijke avond.

Rien Visser

Een latent probleem rond Bruggeske

Als niemand zich aanmeldt als coördinator, zal dit jaar het laatste Bruggeske verschijnen! Ondanks diverse oproepen hebben wij nog steeds geen **coördinator** voor Bruggeske gevonden. Twee keer per jaar het proces **coördineren**, zodat schrijvers de verhalen en teksten tijdig inleveren; stukken op elkaar afstemmen, zodat de inhoud op tijd bij de drukker ligt. U hoeft zelf geen uitstekend schrijver te zijn. Enig taalgevoel is natuurlijk wenselijk. Er zijn leden die interviews afnemen, verslagen maken van verhalen die mensen vertellen. Verder is er een lid dat de teksten taalkundig corrigeert, er is een vormgever. Er zijn ook (ideeën voor) nieuwe onderwerpen beschikbaar. Dus wil je als coördinator meewerken aan het instandhouden van ons Bruggeske: meld je aan! Voor verdere informatie: Hans v.d. Burg, tel. (0416)27 90 94 of penningmeester@heemkundesprangcapelle.nl.

Ook als je stukjes en verslagen wilt **schrijven**. Meld je aan!

Maar heb je zelf een verhaal of ken je iemand die een mooi verhaal heeft over interessante gebeurtenissen, een bijzonder levensverhaal: geef een seintje. Zodat deze verhalen vooral niet verloren gaan.

Piet Pruijssers

Verlag van de lezing op donderdag 2 mei 2019 over 'Het houten bestek' door Tessa IJzermans

'Het houten bestek', niet direct een titel waar je een boek over dwangarbeiders in Nazi-Duitsland achter zou zoeken. Maar toch waren ruim 100 mensen op deze lezing afgekomen. Traditiegetrouw ging het in deze eerste week van mei over een onderwerp dat te maken had met de Tweede Wereldoorlog. Rien Visser heette de schrijfster Tessa IJzermans en haar redacteur Ad van den Kieboom en de verdere aanwezigen van harte welkom. Hij verving de voorzitter Piet Pruijssers, die verplichtingen elders had.

Toen kreeg Tessa het woord. In het kort vertelde zij dat ze zich, om zich goed op deze avond voor te bereiden, verdiept had in de oorlogsgeschiedenis van deze streek. Met name het verhaal van Jan de Rooij en de strijd om het Kapelsche Veer hadden haar zeer getroffen. Ook was ze benieuwd of er kinderen van dwangarbeiders in de zaal zaten. Dit bleken er vier te zijn.

Wie had verwacht dat er nu een lezing over het boek zelf zou komen, kwam bedrogen uit. Het boek is namelijk in romanvorm geschreven. En hoewel de feiten die er beschreven staan kloppen, is er ook fictie gebruikt om de hiaten op te vullen waar geen verdere gegevens van te vinden waren. De volgende avond zal het om de feiten gaan van waaruit het boek geschreven is. De schrijfster en haar redacteur Ad van den Kieboom maken er een soort interview van, waarbij Ad haar bevraagt over de achtergronden van haar boek.

Het verhaal draait om haar vader, die in het verzet zit en bij een razzia opgepakt wordt. Via het Oranjehotel in Scheveningen komt hij in kamp Amersfoort terecht. Vandaar wordt hij overgebracht naar een kamp in de buurt van Hannover waar hij tewerk wordt gesteld in een munitiefabriek. Door sabotage te plegen wordt hij opgepakt en naar een strafkamp verplaatst, waar hij de gruwelijkste vernederingen moet ondergaan en ziet gebeuren. Teruggekomen in Hannover weet hij te ontsnappen en komt hij langs lange omzwervingen door Nazi-Duitsland in Osnabrück terecht, en via Limburg in Eindhoven. Waar hij, net als alle andere teruggekeerde dwangarbeiders, door de ambtelijke molen heen moest, omdat dwangarbeiders niet erg vertrouwd werden. Onderzocht moest worden wat de reden van hun dwangarbeid was. Vrijwillig of gedwongen? Hoe waren de jaren daar in Duitsland geweest? Waren ze geïndoctrineerd? Allemaal vragen die als erg vernederend ervaren werden.

Verder was de algemene opinie ook, niet erover praten en niet meer achterom kijken maar vooruit. Iedereen had ellendige jaren achter de rug, schouders eronder, er moest een land opgebouwd worden.

Het is daarom ook niet zo gek, als tien jaar later Tessa en haar broertje het houten bestek achter in een kast vinden en daar vragen over stellen maar daar negatief op gereageerd wordt. En dan blijft het 50 jaar stil, uit respect, eerbied en ontzag, misschien wel tegenover haar zwijgende vader die het er zelf ook niet makkelijk mee heeft.

Toen haar vader overleden was, werd het dossier van hem via de Stichting '40-'45 aan de familie ter beschikking gesteld. In het dossier vond ze vier blaadjes handgeschreven verslag van haar vader, over zijn beleving van die oorlogstijd. Dat was de aanleiding om een boek te schrijven. Het verbaasde haar dat er zo weinig over dwangarbeiders geschreven is, en hoe belangrijke historici dit ook hebben laten liggen. Ze moest ook erg haar best doen om feiten boven water te krijgen. Nu heeft ze dit boek uitgebracht om recht te doen aan de mensen die moesten werken via de Arbeitseinsatz. Ze komt vooral op voor degenen die onvrijwillig gingen en later toch met wantrouwen werden bejegend. Hadden ze niet kunnen onderduiken, werd hen steeds voor de voeten geworpen. Maar ook voor hen die uit eigener beweging gingen - vaak na jaren werkeloosheid, vaak naïef - komt ze op. Het is zo gemakkelijk met de ogen van nu naar de situatie van toen te kijken. Het verhaal van haar vader is het verhaal van bijna 500.000 Nederlanders, een verhaal dat niet vergeten mag worden.

Na de pauze gaan Tessa en Ad in gesprek met de mensen in de zaal. Er worden vragen gesteld en beantwoord en ervaringen uitgewisseld. Bijzonder is het om te horen dat een vader van een van de aanwezigen ook in diezelfde periode in Hannover bij dezelfde munitiefabriek gewerkt heeft. Verder wordt aangegeven dat Jan de Rooij ook als dwangarbeider in Duitsland heeft gewerkt en na zijn tweede verlof niet is teruggekeerd, ondergedoken is en in het verzet gegaan.

Ook wordt er gesteld dat niet iedereen geleden heeft, getuige het feit dat een groep jongens die vanuit Sprang-Capelle in Duitsland tewerk werd gesteld, het redelijk goed hadden en daar ook niet getraumatiseerd uitgekomen zijn.

Iets na tienem bedankt Rien Visser de schrijfster en haar redacteur hartelijk en stelt een laatste vraag: 'Wat zou uw vader van dit boek gevonden hebben?' Na enig nadenken antwoordt Tessa: 'Waarom heb je jezelf dit aangedaan? Laat het toch rusten, ga lekker naar buiten.'

Met deze woorden konden we huiswaarts keren. Het was weer een leerzame avond geweest. De thuisblijvers hadden weer eens geen gelijk gehad.

Dieter Verbeek

Dolle Dinsdag 5 september

Op **5 september a.s.** is het 75 jaar geleden dat het **Dolle Dinsdag** was. Op dinsdag 5 september 1944 gaat het gerucht dat de geallieerden nu echt in aantocht zijn. Ze zouden al in Breda zijn! Nederlanders beginnen met feestvieren. De Duitsers grijpen niet in, omdat ze in de war zijn. De dinsdag is dol...In Sprang-Capelle hebben die dag gebeurtenissen plaatsgevonden waarover in bedekte termen werd gesproken, of er werd niet over gesproken. Wat was de relatie tussen deze gebeurtenissen en de fusillade van burgemeester Moonen en de broers Hoffmans een dag later in Waalwijk? Wat waren de gevolgen voor mensen die hun leven lang met (de geheimen van) deze gebeurtenissen werden geconfronteerd? Lag de grens tussen goed en fout wel zo scherp? Hierover zullen **dr. Jac. Didden**, historicus met specialiteit WO II in De Langstraat, die veel leden van de verzetsgroep André persoonlijk heeft gesproken, en de voorzitter van onze heemkundevereniging op **donderdag 5 september**, een lezing/dialogavond houden. Na 75 jaar nog altijd een gevoelig onderwerp dat, *met respect voor eenieder*, in openheid besproken zal worden. U ontvangt voor deze avond nog een uitnodiging.

Piet Pruijssers

De dialectgroep vertelt

Hallo mêense van de heemkundevereniging!

Hè-de-t ammel wir geheurd?
Daor is wir hiejl vèûl gebeurd!
De verbouwing van ôôns hûis, dè gaot naor wens.
Daor zèn we echt blij mee, dus effe nog alle hens!
En roep om hulp om ut mooi te creëren,
om de gaasten die kôôme kèèke te vereren.
En bôvendien: 'k heb ut zelf gezien,
't is het bekèèke wel de moeite wèèrd.
Ge kunt er gerust effe naor toe gaon.
Vur wie 't nie wit, 't staot aon 't begin van de Julianalaon.

Pas nun hiele moje aovond gehad.
Wim Daniëls naam ôôns mee op pad
laangs de vroegere schôôl.
Hij bezurgde ôôns vèûl gelaach en jôôl!
Wè kon dieje meens vertellen en mopkes maaken.
Ge zòt er dur van de wèès raaken!

Vur een ieder viel van vroeger het doek,
van d'n schôôldokter, zelfs van de gebraaiden onderbroek.
Over de kroontjespen en over het schôôl-spaeren.
Diejen Wim, hij ha het goed vur mekaoren!
Aanderhaande spellekes: tollen, hinkelen, bokspringen,
daor kwaam ok nog vurbij: touwke-springen.
Wijer ôver: op schôôlrèès, 't verkiêrsexaomen; over 't inktpot-
je.
Mee vèûl dinger ging-ie tot aon 't gotje.
Op ut lest waar-ie zo blij; hij zêê tēgen grôôt en klèèn:
"Gif die bloemekes mèr alvaast aon mèèn!"
Wim, hij wit nou echt wel:
de miense kennen me hier onderhaand wel in Capèl!

We krèège wel vèûl herdenkingen dêêz jaor.
Ze gaon oons vertellen over de waotersnoêdraamp.
Tsjonge, wè un wotter.
Het stond aon de raand van d'n Capelsen dèèk.
M'n taante waar jaorig, 't was al mèèrt.
Thûis moes ik van m'n moeder in de spôrsloewt gaon kèèke,
hoe hoewg 't waoter ston (dè hit in de volksmond het getij van eb en vloed).
Soms vuulde dè vur de meense nie goed.
Daorum zèèn de Deltawerken gekoome.
Daor kan-de kort of laang over booême.
't Was wel erg dè ge zoiets meemoakt.
Dè hit hiejl Nederlaand geraakt.

Dan 't nieuwe boek van de laogere schôôl.
Soms mee vèûl pret en joôl.
'k Heb daor zelf ôk herinneringen aon.
Zoo is 't zo'n bietje vur mèèn gegaon.
Mer dè 't er niks van (..) april naor september schoewlgaon, wordt gemeld.
Daor stao-j-ik wel een bietje van versted.
Ik was toen wel een hiejle vroege liejrling,
in méèn herinnering.
Kwamen de zwakkere liejrlingen bij méèn in de klas.
Daor was nie (niet zonder t) iederiejn mee in z'n sas.
Ik kan daor zelf nog vèûl over vertelle van toen.
Hoe ut was, of wè we gingen doen.

Dan ok nog in maai un herdenkingsdag.
Dan hèese we wir `ns de vlag.
Want dan zèn we vèèf-en-zêûventug jaor vrij.
We zèèn dankbaor en blij.
Van de gebeurtenissen ûit de zwaore oorlogstèèd.
Wè waore de méénse blij, want 't waar een zwaore strèèd!
We herdenken wè d'r ammel is gebeurd.
Zo ès dôôde-herdenking, ik vèèn dè zoiets echt wel heurt!
Bevrèèd van juk en druk,
Lèève we in een vrij laaand.
Nêêderlaand! Noord-Braobaaant !!

Zô gaon we zuutjes-aon, op de zôômer aon.
En kanne we wir ôveral gaon en staon.
Dan wor het een bietje rustiger vur ôôns allen.
En gaon we meemaoken hoe de vekaansie gaot bevallen.
Daor kèèke we natuurlijk ok wir naor ûit.
Al kost vekaansie tegenwôôrdig een aordige dûit.
Misschien blèèf-de-gij wel gewoewn in Sprang of Capel.
Wie weet, we heuren het wel.

Mer ik wens oe ammel vêûl plezier.

Nolly Kuijsten

Waar is dit en waar was dat?

Waar was dat?

Wat was de puzzel deze keer moeilijk! Dat kwam misschien ook wel door de zwart-witfoto. Ook al had ik erbij gezegd wat de kleuren waren. Op de foto staat het rechtervensterluik van kasteeltje Zuidewijn, Hogevaart 60. Maar ik heb ook een vraag aan onze lezers. Zoals je kunt zien zit er een ovalen gat in het vensterluik. Ik ben erg nieuwsgierig naar de functie van dat gat. Zou iemand dat mij eens kunnen vertellen? Ik hoor het graag; mijn telefoon nummer is 0416-276226. Per e-mail kan natuurlijk ook: a.n.wagemakers@gmail.com. Voor Nico Wittebol gaat geen puzzelzee te hoog. Wel moest hij even op de site van onze vereniging kijken om de juiste kleur vast te stellen. Ook zag hij door het gat een voeg en begreep toen dat het over een luik ging. Het flesje wijn wordt weer bij Nico bezorgd.

Waar is dit?

We gaan deze keer naar het westen van ons dorp. Cappel is weer aan de beurt. Het voorwerp is gemakkelijk te herkennen. Dus niet naar de grond kijken of recht vooruit. Nee, u moet het wat hoger op zoeken. En bovendien staat het op een druk verkeerspunt. Dus kijkt goed uit.

Bel uw oplossing door naar de redactie van Het Kosterluik, p.a. Netty Waarts, tel. 0416-312210 of stuur een emailtje naar nwaarts@home.nl, onder vermelding van 'oplossing puzzel 13.2'. **En vergeet niet uw adres te vermelden.** Onder de goede oplossers wordt een fles wijn verloot.

Ad Wagemakers

Wie kent ze?

Hieronder staat een foto uit het begin van de vijftiger jaren van de vorige eeuw. Ik ken twee mensen van de foto, die op het Oosteind in Sprang woonden. Zo te zien gaat het om een trouwfoto. Wie het bruidspaar is weet ik niet. Ik herken wel ene Timmermans en ene Van Zelst. Wie kan ons helpen?. Wanneer is de foto genomen? Bij welke gelegenheid? En het voornaamste natuurlijk: wie is wie? Ik ben benieuwd. Bij voorkeur uw reactie per e-mail, maar bellen mag natuurlijk ook: j.nieuwenhuizen80@ziggo.nl of telefoon 0416-277386.

Koos Nieuwenhuizen

